

[Axel Kristensen.]

videre i de her i folketinget førte debatter den 23. januar, den 12. marts, den 23. april og den 30. april 1964. Nu her at gentage dette ville være urimeligt, og jeg skal derfor nøjes med at fastslå, at venstres standpunkt stadig er, at hele grundstigningsskylden bør bortfalde.

Når man må erkende, at loven virker så urimeligt og tilfældigt, at den ikke kan opretholdes, så er der ingen mening i at lade de urimeligheder, der er opstået før den 1. september 1960, leve videre. Man skaber nye urimeligheder, når den ejendom, der er udstykket den 30. august 1960, skal beholde sin grundstigningsafgift, mens den, der er udstykket den 2. september samme år, går fri, og når man lader nye ejendomme opstået efter 1. september 1960 gå fri, mens den, der ved vurdering tidligere har fået en hvilende grundstigningsskyld, beholder denne, så den kan vågne til live senere mange år efter. Misforståelser vedrørende dette sidste vil ved ejendoms-handler opstå i betydeligt tal og ramme de ukyndige og ofte ramme dem helt urimeligt hårdt. I det kommende udvalg vil der forhåbentlig blive mulighed for at skabe forståelse herfor.

I udvalget vil det også blive nødvendigt at drøfte de administrative vanskeligheder, der knytter sig til tilbagebetaling af betalt grundstigningsskyld, der er en følge af omvurderingerne i 1961 og 1962. Vanskelighederne er jo store, da ydelserne påvirker både indkomstskat og husleje, men der kan ikke ses bort fra, at de betalte forhøjelser kan dreje sig om væsentlige beløb for ejerne, for lovgivningen om udskydelse af 13. alm. vurdering fritog mange andre for lignende forhøjelser.

Ved dette lovforslag erkender regeringen, at det er køberen, der altid har båret byrden, ellers er forslaget om tilbagebetaling meningsløst, og denne erkendelse gør opretholdelsen af lovgivningen fra 1950 til 1960 forkert og urimelig.

Vi kommer også til i udvalget at drøfte, om kommunerne skal bære halvdelen af denne tilbagebetaling.

For de kommuner, der allerede i 1960 i væsentlig grad var udbyggede, bliver byrden måske til at bære, fordi prisstigningerne på jord ikke er så store, og fordi de har et

stort område at lade deltage i den byrde, det er at bære dette; og for kommuner, der ikke har haft nævneværdig udstykning eller udvikling i perioden, er der ikke noget problem. Men for de kommuner — der ofte ikke har ret mange indbyggere — som netop er inde i en begyndende udvikling til bykommuner og derfor har haft store prisstigninger, der har nedfældet sig til grundstigningsskyld, og for landkommuner, der har nye sommerhusområder, kan byrden ved andel i tilbagebetalingen blive urimelig hård. Det vil den f. eks. blive for kommunerne på Køgeegnen, hvor en fuldkommen forvirret tilstand er opstået som følge af, at myndighederne ikke har magtet den opgave, som man påtog sig ved loven om Køge Bugt-området, som mit parti lykkeligvis ikke stemte for. Vi må også prøve, om loven kan gøres lettere læselig, end den er. Der er stykker, som jeg med den ringe evne, jeg har i dansk grammatik, ikke kan læse. Det havde været ønskeligt, om der allerede nu var forslag om, at alle ejendomsskatter overføres til kommunerne. At vedtage denne lov uden kendskab til de påtænkte ændringer er uheldigt, fordi der må skabes klarhed over visse kommuners økonomiske stilling ved fiksering eller bortfald.

Når vi nu afskaffer eller standser grundstigningsskyldens urimeligheder, er det naturligt at pege på, at problemet med de store stigninger i jordpriserne stadig står uløst — det kan nemlig ikke løses ved hjælp af skatter — og derfor stadig giver anledning til en ofte forkert og for ejendomsretten skadelig agitation.

Vi har sammen med det konservative folkeparti her i tinget to gange fremsat forslag til modvirkning af disse prisstigninger, og da den planlægningslov, der må komme, måske vil lade vente på sig på grund af den løbende udvalgsbehandling, vil vi overveje, om vi bør fremsætte forslagene igen for dog at få dette spørgsmål løst i denne samling. Det vil være år og dag, før en sådan lovgivning kan slå igennem. Udvildelse af zonerne og anlæg af kloakkerne, der skal give det større udbud, tager en rum tid, men hele planlægningskomplekset burde komme til behandling i denne samling. Den urimelige lovgivning, vi har om engangsskat ved ejendomshandler, bør æn-